నకలు శివాజి

జర్మన్ నియంత హిట్లర్‌కు నకలు హిట్లర్‌లు వున్నారని నేడు వింటున్నాము. అల్లే వెనక మన శివాజికికూడ నకలు శివాజి ఉండడమూ, అతని సాయంతో శివాజి కొన్ని అద్భుత కార్యాలు చేసి వుండడమూ ఈ కథ చమత్కారంగా రూపిస్తూ వుంది. —సంపాదకుడు.

రచయిత:

అలంపురం రాజు, బి. యే.

క

ఔరంగజేబు ఢిల్లీ చక్రవర్తియైయుండెను. అతని కఠోరశాసనములవలనను, క్రూరపాలనమువలనను భారతసాగరజలములందు రాజపుత్రుల స్వాతంత్ర్యము మునిగిపోవుచుండెను. అంబరసంస్థానాధిపతి జయసింహుడు ఢిల్లీసింహాసనమునకెదుట బద్ధహస్తుడై నిలచెను. మారవాడ యశవంతసింహుడును రాఠోర రాజసింహుడును ఢిల్లీసింహాసనమునకలంకారకలశములైరి. ఉత్తరహిందూస్థానమున సిక్కు రాజ్యములును; దక్షిణమున గోల్కొండ, బీజపూరు సంస్థానములును క్షీణించి యస్తమించుచుండెను. లోకైకవీరుడగు శివాజి మహారాష్ట్రసామ్రాజ్యమును నిర్మించుటకై హిందువులనేకముఖముగ జేయుచుండెను. భూకంప సంక్షోభముచే సముద్రగర్భమునుండి నవీనద్వీపము తెలయెత్తునట్లు శివాజి దోర్దండప్రతాపముచే ప్రాచీన హిందూ రాజ్యముల భగ్నావశేషములనుండి మహారాష్ట్రరాజ్యము తలసూపుచుండెను.

ఈ 'పర్వతమూషకము'ను పట్టుటకై మొగలు సేనలు దక్షిణమునకు దండెత్తివచ్చెను. పురందరదుర్గమున మహాసంగ్రామము జరిగెను. దీర్ఘదర్శియగు శివాజి మొగలు చక్రవర్తితో నేలనో సంధి చేసికొనెను. ఆసంధి ననుసరించి శివాజి ఢిల్లీదర్బారులో ఔరంగజేబును చూడవచ్చెను.

చ

సువర్ణనిర్మితమై, అమూల్యనవరత్నఖచితమై, ద్వాదశస్తంభావృతమై యొప్పు మయూరాసనముపై మొగల్ చక్రవర్తి యాసీనుడైయుండెను. శివాజి మాయావియని తెలిసియుండుటచే యాతడు విశేషముగ అంగరక్షకులనిడికొని లోహకవచమును ధరించియుండెను. మొగలు మహాత్వమును, హిందూయల్పతయును శివాజికి చూపుటకా యన్నట్లు ఆనాడాస్థానమంటప మలంకరింపబడిన ట్లిదివరకెన్నడును యలంకరింపబడలేదు. భూభాగమంతయు రత్నకంబళ్ళచే గప్పబడెను. పట్టు జాలారులును, ముత్యపు తోరణములును, కృత్రిమ సువర్ణ పుష్పాలంకారములును మందిరమును శోభింపజేయుచుండెను. సింహాసనమున కిరుగడల సువర్ణ రజత చంద్రకాంత నిర్మితములగు మూడు వేదిక లొకదానికంటె మరొకటి కొంచము పల్లముగ నిర్మింపబడి యుండెను. సంస్థానాధీశులును, రాజకుటుంబమువారును స్వర్ణవేదిక నలంకరించిరి. సైన్యాధిపతులును, ఇతర యున్నతోద్యోగులును రజతాసనములపై గూర్చొని యుండిరి. చంద్రకాంతవేదికపై ఇతరు లాసీనులై యుండిరి.

తన్నెదుర్కొనుటకు ఔరంగజేబు స్వయముగరాక యాతని జ్యేష్ఠపుత్రుని పంపి తనకు చూపిన యనాదరమునకు శివాజి కినుకబూనియుండెను. రాజసింహుడు శివాజిని చక్రవర్తియొద్దకు గొనిపోయెను. చక్రవర్తి తన కుడిభుజమునకు చేరువనున్న స్వర్ణవేదికపై శివాజిని కూర్చుండమనెను. శివాజి కూర్చుండి తత్క్షణమే క్రిందికిదుమికి 'నాకుడిప్రక్కనున్నవారెవ'రని గంభీరముగా ప్రశ్నించెను. రాజసింహు డప్పుడు చిరునగవుతో 'మారవాడ సంస్థానాధీశుడు యశవంత సింహు'డనియెను. శివాజి ముఖ ముజ్వలమై ప్రకాశించెను. అవమానశూలపు ఖాతతిని కుపితుడౌటచే యాతని ముఖమెర్రబారెను. అతడు గంభీరస్వరము

తో 'యశవంతసింహుని సహపంక్తిని కూర్చొనుటకు నాకు యోగ్యతకలదా? స్వదేశాభిమానము, స్వాతంత్ర్య పరాయణత, స్వధర్మానురాగముగల యెవరేని ఈమంటపమందుండినచో వారి సహపంక్తిని గూర్చొనుటకు నేనర్హుడను. మొగలు సామ్రాజ్యపు జాగీర్దారులని గొప్ప గొప్ప బిరుదులు పొందిన మహారాజపుత్రులతో కూర్చుండుటకు నాకు యోగ్యతలేదు. చక్రవర్తి యందరికిని మర్యాద నొసగెను. దానికి బదులుగా హిందువులు రాజమర్యాదను చక్రవర్తికి ధారపోసిరి. ఈగౌరవము చిత్తూరు రాణాకును, మహారాష్ట్ర శివాజికిని దక్కలేదు. అంతటిగౌరవమును ఈనాడు యశవంతసింహ, రాజసింహ మొదలగువారి సహపంక్తిని గూర్చుండి నేను పొందయాశించుట లేద'ని చక్రవర్తివంక జూడకయే, యాతనికి సలాముచేసి శలవుగైకొనకయే యచటనుండి చరచర బయటికి నడచిపోయెను.

శివాజి యాడిన మాటలకు రాజపుత్రులధోవదనులైరి. చక్రవర్తికి చూపిన యలక్ష్యభావమున కాతడు కుపితుడయ్యెను. తోడనే చక్రవర్తి రాజసింహుల కీ రహస్య సంభాషణ జరిగెను.

'ఏమిది?'

'వనసింహము బోనులో చిక్కుకొన్నది'

'అందుకో బొబ్బ ఇడుచున్నది!'

'ఔను, మృగము నేమిచేయవాజ్ఞ?'

'దానిని సురక్షితమైన బోనులో నుంచుము.'

'చిత్తము'

౮

ఢిల్లీనగరమున సంస్థానాధీశుల చాకులలో నన్నిటికంటె రాథోరు సంస్థానాధీశుడును, చక్రవర్తి కాంతరంగిక మిత్రుడునగు రాజసింహుని మందిరము సుందరమైనది. ఆభవనములో రెండవయంతస్తులో దీపమొకటి ప్రకాశించుచున్నది. దాని ప్రక్కనే మరొకదీపము—అనంగరంగమయమా అంగనారత్నప్రదీపము, ప్రజ్వలించుచుండెను.

ఆమె యసాధారణరూపలావణ్యరాసియనుటకు వీలులేదు. కాని యామె శరీరమునంతటిని యొకవిధమగు చిత్తాకర్షక సౌందర్య మావరించియున్నది. ఆమె ముఖమందుండు మాధుర్యమును, మోహనశక్తియును నామె సౌందర్యమునకు ప్రత్యేకత యొసగుచున్నవి. పరీక్షించిచూచినచో ఆమె ముఖసౌందర్యమున కడుగున మనఃక్లేశము సంచరించుచున్నట్లు గోచరమగుచున్నది. వైశాఖసూర్యాతపముచే కందిన కోమల పుష్పవల్లియు, దవానలోష్ణస్పర్శచే వాడిన కర్ణికార పుష్పమును యెట్లు విషాదవినోదముల నొకేసారి మనస్సున నుత్పన్నముచేయునో యాభావనమే యీ సుందరిదర్శనము ప్రేక్షకుల కొనగూర్చుచున్నది.

మేడమెట్లపై చప్పుడు వినవచ్చెను. 'శైలిని! శైలిని!' యని యెవరో పిలచినట్లు వినవచ్చెను. శైలిని లేచునంతలో యామెతండ్రి రాజసింహుడా గదిలో ప్రవేశించెను. తోడనే శైలిని యొసగిన యాసనముపై ఆతడు విశ్రమించెను.

'తండ్రీ! మిమ్ముల జూచి రెండుదినములైనది. నగరమందున్నప్పుడుకూడ దర్శనభాగ్యము కొరవడుచున్నదిగదా.'

'రాజకార్యనిమగ్నుడ నౌటచే తీరికలేకపోయినది.'

'విశేషములేమి?'

'వృద్ధాప్యమునందున్న నాకోర్కె నీవు నెరవేర్చక పోవుటయే విశేషము.'

'మీరు సుఖముగనుండుటయే నాకోరిక. ఈ మీకోర్కె కంగీకరించక పోవుటచే మీకసౌఖ్య మెటుల గలుగును?'

'నీవు మొగల్ సామ్రాజ్యపు రాణివై యుండుటకంటే వేరొక సంఘటన నాకధికసంతోష మొనగూర్పగలదా?'

'తండ్రీ! అంతటిదుర్గతి నాకు వలదు. మొగలుచక్రవర్తి భార్యనగుటకంటె సామాన్యహిందూపౌరుని తొత్తుగా జీవించుట కిచ్చగింతును.'

'శైలిని! చక్రవర్తినివరించు భాగ్యము హిందూదేశమునందు నీకు సాధ్యపడుచున్నవి గాని మరొకరికి సాధ్యమా? చక్రవర్తి మామ యనిపించుకొనుటకంటే యధిక గౌరవ మీ జన్మయందు నాకు లభించునా? సామ్రాజ్యపాలకుల రాజకుటుంబమునకు చెందినవారని మన బంధువు లనిపించుకొనుటచే మన వంశమునకు కీర్తి యినుమడింపదా? సామాన్యరాజపుత్రుని వరించుటలో యందమేమి?'

'ఆదురదృష్టము నాకు లభించుటకు పూర్వమె యీబొందినుండి ప్రాణముల నాపరమాత్ముడు వేరుజేయుగాక! అక్బరునకు కన్యనిచ్చిన రాజపుత్రకుటుంబమునకేమి గౌరవము హెచ్చెను! రాజా మానసింహుని పుత్రిక సలీమును పరిణయమాడి యేమి ప్రఖ్యాతిబొందినది? ప్రస్తుత మవురంగజేబు పత్నియగు ఉదయపుర రాజపుత్రి కన్నీటిని గార్చుటలేదా? ఔరంగజేబు బంగారు సంకెలలకు చేయినొసగిన

మన్న కులమున కేమి యశస్సువచ్చినది? తండ్రీ! నేను నిజమాడితినని కోపము జెందకుము. నాయిష్టమువచ్చినవానిని వరింపనిమ్ము.'

'ఔరంగజీబు జ్యేష్ఠపుత్రుడగు ముఆజమునకంటె యోగ్యుడగు వేరొకవరు డెవడును నీకు లభించడు. ఆతని పాణిగ్రహణమే మన వంశోద్ధరణ.'

'తండ్రీ! మీతో నోరు తెరచి చెప్పుటచే లజ్జావిహీనురాలనని తలపకుడు. హిందూరాజాధిరాజును విడచి వేరొకని వరింపనొల్లను. ఆతనిచేరక మొగలుల కేనాడు మన సంస్థానస్వాతంత్ర్యమును బలినిచ్చితిమో, ఆనాడే మన వంశము కళంకితమైనది.'

రాజసింహుని కీమాటలు బహు కటువుగ దోచెను. పచ్చివెలగకాయ ముక్క కంఠముదిగునట్లా మాటలు వాని కర్ణముల నతి కష్టముతో ప్రవేశించెను. హృదయచాపల్యముతో నొక్క నిముష మటునిటు చూచి 'హిందూరాజాధిరాజెవ'డని కుమార్తె నడిగెను. శైలిని మందస్వరముతో 'శివాజిమహారా'జనెను. అనుటయు ముక్తకంఠముతో నాతని బొగడుటయు విని రాజసింహుడు నిరుత్సాహము జెందెను.

మరల నుద్రేకవదనముతో రాజసింహుడు 'శైలీ! పెంకెపట్టు పట్టకుము. మహారాష్ట్రులు శూద్రులు,' అన్నాడు.

'అవును. నాకదియును తెలియును. ముసల్మానులు మ్లేచ్ఛులు'

'ఎంతహఠము! దీనికి నిన్ను దూషించుటవలన ప్రయోజనములేదు. నిన్ను ప్రతాపగడ కేనాడు నాతో తీసికొని వెళ్ళితినో యానాటినుండియు నీమనస్సు చలించినది. అప్పుడా 'కొండయెలుకను' నీవు చూచియుంటివి. చక్రవర్తిచే బందీయైయున్న ఆశూద్రమరాటుని ప్రేమపాశముల దగుల్కొని చచ్చుటకంటే సాక్షాత్ భారతచక్రవర్తి జ్యేష్ఠపుత్రుడును, విక్రమ సంపన్నుడునగు ముఆజమును వరించుట లెస్సగా దోచుటలేదా? ఆమహారాష్ట్రి మావటివాడెక్కడ? రాజపుత్ర కన్య శైలిని యెక్కడ? నాయందవిధేయత, యింటివారియెడ యుదాసీన...'

'తండ్రీ! యేమంటిరి? శివాజి మహారాజు చక్రవర్తిబందీయైయున్నాడా?'

'లేదు, లేదు. శివాజి బందీయైయున్నాడని నేనంటినా! నీ విషయమై మనస్సు వ్యాకులత జెందియుండుటచే నిద్రకన్నులతో అట్లంటినేమో' యని రాజసింహుడు మాట సరిచేసికొని యచట నుండి లేచిపోయెను.

శైలిని తండ్రిమాటలను మనస్సున మరల మరల విమర్శించుచు కన్నీటితో నిండిన కన్నులమూసి యటులనే నిద్రించెను.

౯

మహారాష్ట్రి శిబిరమునకు దినమున కనేకసారులు రాజసింహుడు పోయి శివాజి హితచింతకునివలె నటించుచుండెను. కాని శివాజి సర్వవ్యాపకబుద్ధి యౌరంగజీబు దుర్ణయమును గ్రహించియుండకపోలేదు. చక్రవర్తితో యుద్ధము చేసితప్పించుకొనుట పరమదుస్సాధ్యమని గుర్తెరిగి శివాజి మాయోపాయముచే నాతని వంచింప సమకట్టెను. శివాజి తన పరివారము నంతటిని తన దేశము పంపివైచెను. తా ననారోగ్యపీడితుడైనట్లు కొన్ని దినములు మంచముపై పరుండియుండెను. ఆరోగ్యము చేకూరుటకై పూజయొనర్చి ప్రతి గురువారమును మితాయిలను జనసమూహమునకు పంచిపెట్టజొచ్చెను. కోటనుండి తిరిగిపోవు మితాయిబుట్టలను కొన్నాళ్లు జాగ్రత్తతో పహరాదారులు పరిశోధించిరి. తరువాత యీవిషయమై యుదాసీనతవహించిరి. ఒకనాడు సాయంకాలము భీముకాయు లిరువురు తమతలలపై పెద్ద బుంగల నిడుకొని కోటగుమ్మము దాటి బయటికి పోవుట వారుజూచిరి. కాని యంతకు ముందు పోయిన బుట్టలలో మిగిలియున్న మితాయిని వార్లు తీసికొనితినెడు తొందరలో వారీబుట్టల బరిశోధించలేదు.

సందేహగ్రస్తుడగు చక్రవర్తి మాయావియగు శివాజిపూజలలో నేదియో విశేషకృత్య మిమిడియుండునని పసిగట్టెను. అందుచే తన జ్యేష్ఠపుత్రుడగు ముఆజమును మితాయిగంపల పునఃపరిశీలనము జేయుటకై నియోగించెను. తండ్రియాజ్ఞను శిరసావహించుటకు యువకునకసాధ్యమయ్యెను. దానికి కారణములేకపోలేదు. సురాదేవి వీని శిరము నావహించియుండుటచే తండ్రియాజ్ఞకచటస్థానములేకపోయెను. చక్రవర్తియాజ్ఞను మనఃపూర్వకముగా నీ సుపుత్రుడు పాలించియుండినచో భారతదేశచరిత్రము వేరొకరూపమును దాల్చియుండెడిది. శివాజి పూజాస్థలమునకు బయలుదేరిన యాతడు చుక్కానీలేని నావవలె యటునిటు తిరుగాడి రాజసింహుని మందిరమును రాత్రి తొమ్మిదిగంటలకు చేరుకొనెను.

మేడమెట్లనెక్కి ముఆజము వచ్చుట శైలిని చూచెను. ఈనాడాతను సు

రాపానముచే మైమరచి యుండుటయు, అతనివెంట తనతండ్రి లేకుండుటయు నామె చూచి యేదియో యుపద్రవము సంభవింపనున్నదని యెంచి రెండు చీరల నొకదానికొకటి ముడివైచి యొక కొసను స్తంభమునకుగట్టి మేడక్రిందికి జార విడువబడిన రెండవకొనవరకును జారి యాచీకటిలో యదృశ్యురాలయ్యెను. శైలినితో యేకాంతమున మాట్లాడి యామెను వశబరచుకొనుటకు రాజసింహునిచే సర్వస్వాతంత్ర్యములను బొందిన ముఆజము శైలిని ప్రేమను బలిమి నైన నొందవలెననెడి యుత్సాహోద్రేకములతో తప్పత్రాగి వచ్చెను. పాప మాతనికోర్కె నెరవేరలేగు. హతాశుడై మరలిపోవలసి వచ్చెను.

శైలిని మహారాష్ట్రశిబిరమునకు పోవుచుండెను. మార్గమున చంద్రోదయమయ్యెను. చంద్రునిచూచి యామె యేమోమో యనుకొనుచు పోవుచుండెను. 'చంద్రుడా! అంత దయావిహీనుడవేల? రోహిణి నీకై దగ్గరకు వచ్చుకొలది నీవు దూరముగ మేఖముల తప్పించుకొని పారిపోవుచుంటి విదెట్టిన్యాయము? నా ప్రియుడు నీవలెనేయుండును. నీవలెనే సౌందర్యమూర్తి, సుధామయుడు, శాంతస్వభావుడు. ఛీ! ఈ సామ్యము బాగుండలేదు. నీకాంతి తగ్గునట్లాతని ప్రేమ యెుకప్పుడు దినదినమునకును క్షీణించునా? రోహిణినుండి నీవు దూరముగ పోవుచున్నట్లు నన్ను జూచి నాప్రియుడు దూరముగ పోవునా? కాకున్న చో మొన్న గజారోహియై దర్బారునకు పోవునపుడు నా చెలికత్తెచే హారతి నంపి శైలిని పంపినదని తెలుపగా శైలిని యెవరని యేల యడుగవలెను? నన్ను గవాక్షమునుండి చూచియును గుర్తించనట్లేల నటించవలెను? మనసా! భ్రాంతి జెందకుము. నా ప్రాణవల్లభుని ప్రీతి పర్వతమువలె అచంచలము. ఢిల్లీనగరమా! ఇక నిన్ను మరల ప్రవేశించను. నీధర్మాంధతకు, నీరాజతంత్రములకు, నీదుష్కార్య కౌశలమునకు నమస్కారము. హిందూస్వాతంత్ర్యము నపహరించి రాజపుత్రుల సువర్ణ కారాగృహమైయొప్పు నీకు సేనధీశ్వరిని కాజాలను. అంతకంటె శివాజి దాసినై సుఖజీవితము గడపెదను.' ఇట్లనుకొనుచు శైలిని శివాజి శిబిరమును ప్రవేశించెను.

ముఆజము తన యంతఃపురమునకు తిరిగిపోవుచు, మార్గమధ్యమున నిలిచి, శైలిని మహారాష్ట్ర శిబిరమునకు పలాయనమైయుండునని యోచించి యాతడును శివాజిశిబిరముదెసకు మరలెను.

రాత్రి పదిగంటలైనను ముఆజము మహారాష్ట్రశిబిరమునుండి తిరిగి రాలేదని చక్రవర్తి యాతురపడజొచ్చెను. బోనునందు బిగింపబడిన 'పర్వతమూషకము' తప్పిపోయియుండునేమోయని యాతడనుమానపడజొచ్చెను. అట్లు సంభవింపనేరదని రాజసింహుడు చక్రవర్తితో చెప్పి తాను స్వయముగ విశేషముల దెలిసికొని వచ్చి విన్నవింతునని పలికి శివాజి శిబిరమున కాతడు బయలుదేరెను.

౫

'శైలినీ! నీ వీ గంభీరనిశయందిచ్చటి కేల వచ్చితివి?'

తన ప్రియుని నోటినుండి వచ్చిన ఈవిపరీతప్రశ్న విని శైలిని యట్లే నిలచెను.

'ఏలవచ్చితివి? ఈశ్రమయేల?' యని మరల ప్రశ్న.

శైలిని స్వల్పధైర్యమునుగొని 'మీ క్షేమము విచారించుటకును, చక్రవర్తి కృత్రిమమును తెలుపుటకును' యనెను.

మహారాష్ట్రుడు 'సర్వమునూ కృత్రిమమే!' యని నిట్టూర్పువిడచెను.

శైలిని చలించుచున్న హృదయమును బిగియబట్టి 'మాతండ్రి యనాలోచితముగ చేసినకృత్యమును.'

మహారాష్ట్రుడు తనకన్నీటిని శైలినికి గానరానీయక 'అందరునూ యనాలోచితముగ పనుల జేయుదురు. నేనును, నీవును, ఎల్లరును' యని స్తబ్ధుడయ్యెను.

మహారాష్ట్రునిమాటలు శల్యములవలె శైలిని హృదయమున గ్రుచ్చుకొనెను. శైలిని వానిని సమీపించి 'నే ననాలోచితముగ చేసినదే'మనెను.

'న-న్ను-, న-న్ను, ప్రేమించుటయే. శైలినీ! నన్ను క్షమింపుము.' నన్ను మన్నింపుము! నేజేసిన యపరాధమును నోరార చెప్పలేను. ఈకాగితము నీకు పంపవలెనని యుద్దేశ్యముతో వ్రాసియుంచితిని. ఇదిగో దీనిని చదువుకొను' మని యొక కాగితము నామెచేతికిచ్చెను.

ఇంతలో పహరాదారుల నదరించి లోనికివచ్చి ముఆజము వారియెదుట నిలచెను. ఏకాంతగృహమును ప్రవేశించిన ముఆజమును చూచి మహారాష్ట్రుడుగ్రుడై ఖడ్గము నొరనుండితీసి వానిని దరిమెను. ముఆజము బయటికి పరుగెత్తుకొని వచ్చి పహరాదారుని తలుపు గడియవేయునట్లాజ్ఞాపించెను. తత్క్షణమే తలుపు గడియవేయబడెను. ఒక కిటికీయూచల వంచి యావలికి మహారాష్ట్రుడు దుముక ప్రయత్నించుచుండెను. ఇంతలో రాజసింహు డచటికివచ్చి శివాజి ముఆజమును నరుకవచ్చెనని ఘంటవలన

ళ్ళని యీశిబిరమునకు నిప్పుముట్టింపుమని యాజ్ఞాపించెను. నిప్పు తగులుటతోడనే యాకృత్రిమభవనమును మహాజ్వాలలు చుట్టుముట్టెను. మఱజము ఖంగారుతో ‹అయ్యో! అయ్యో! శైలిని లోపల యున్నది. ఆమెను రక్షింపుడ'ని యరచెను. రాజసింహుని కీమాట చెవినిబడుటతోడనే యున్మత్తునివలె ‹అమ్మా, శైలినీ! తల్లీ, శైలినీ!' యని యరచుచు తనప్రాణములపై ఆశవీడి యామెప్రాణములను రక్షించుటకు కాలుచున్న యాభవనమును ప్రవేశించెను. మరల తిరిగి రాలేదు. అది కృత్రిమభవనమాటచే యొక్క ఘడియలో భస్మావశేషమయ్యెను.

ఈవార్తవిని చక్రవర్తి యాతురతతో యాస్థలమునకు వచ్చిచేరెను. చక్రవర్తియాజ్ఞ ననుసరించి కాలిపోయిన మూడు శవములను సైనికులు బయటికి తీసి వానియెదుట పెట్టిరి. శైలిని పిడికిలి యందు మూయబడియుండి యచ్చటచట కొనలు కాలిన కాగితమొకటి వారికి గోచరించెను. అందిట్లుండెను.

* * *

'శైలిని,

నిన్నొకటి రెండుసార్లు ప్రేయసీ యని సంబోధించినందుకు క్షమించుము. నీవు నీతండ్రితో ప్రతాపగడ దుర్గమునకు వచ్చిననాటినుండి యీపాపబీజము నాహృదయమున వృద్ధిజెందినది. ఆనాడు పూలతోటలో నీ లావణ్యమునుచూచి ముగ్ధుడనై విరహిణియగు వనదేవతవలె ఉన్న నీతో ప్రేమసంభాషణచేసితిని. నేను శివాజినని మోసపోయి నీవు నన్ను ప్రేమించితివి. నా దేహము, రూపము, ఆకారము, వర్ణము, సర్వమును శివాజిరాజును పోలియుండును. ఏదేని ప్రమాదసమయమున శివాజి వారిస్థానమున నన్నిడి ప్రాణరక్షణ చేసికొనుచున్నారు. ఆనాడు దిలేరుఖానునితో వ్యవహరించినది నేను యుద్ధమున శివాజికి యేటు తగిలి శిబిరమునకు పోయినచో నేను రణరంగమున భటులకు ప్రోత్సాహమొనర్చుచుందును. ఇంతేల? ఈనాడు శివాజి తప్పించుకొనిపోయి యితరుల కనుమానము దోపకుండునట్లు నన్ను వారిశయ్యపై బరుండియుండునట్లాజ్ఞాపించి వెళ్ళిరి.

శైలిని! బ్రహ్మహత్యకును, పత్నిహత్యకును ప్రాయశ్చిత్తమున్నది. స్వామిద్రోహమునకు ప్రాయశ్చిత్తమున్నదే? నేను నాజన్మపర్యంతము వివాహమాడనని శివాజిమహారాజెదుట శపథము చేసియున్నాను. నేను నిర్వహించు ప్రత్యేక రాచకార్యమున కట్లవసరమని రాజట్లు శపథముగైకొనెను. నేను స్వామిద్రోహిని! నిన్ను మోసపుచ్చితిని! వంచించితిని! నిన్ను పాణిగ్రహణ మొనర్చితినే కాని నీపరిశుద్ధదేహమును యపవిత్రమొనర్చలేదు. శైలిని! నన్ను క్షమింపుము. నన్ను మరచిపొమ్ము, నీవెవరినిచూచి శివాజియని భ్రాంతిజెందితివో ఆపాపియగు యీ హీరోజి ఫర్జండ్ అను మహారాష్ట్రుని పూర్తిగా మరచిపొమ్ము. నన్ను మరచుటయే నీవు నన్ను క్షమించుటయని నేను భావింతును.

హీరోజి ఫర్జండ్.

* * *

ఔరంగజేబు చక్రవర్తి యీలేఖను విని కుపితుడయ్యెను; దుఃఖితుడయ్యెను. శివాజి తప్పించుకొనిపోయిననెడికోపము– రాజసింహుడును, శైలినియు ఘోరమృత్యువుబారి బడిరని దుఃఖము.

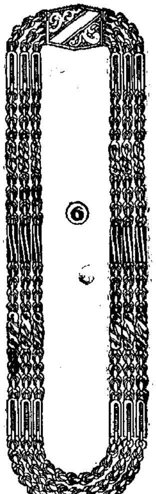

టి. సి. యెన్.

ఆభరణాల్లంకారపుటందాన్ని తెలుపడానికి అద్దమేల

మెడచెయినులు

2 సంవత్సరములు గ్యారంటీ. కాంతిలోను, వన్నెలోను, బంగారుచెయినుల కేమాత్రము తీసిపోవు. వలుపెక్కువు.

పెద్ద సైజు		చిన్న సైజు	
1 పేట 1–కి రూ.	7–0–0	1 పేట 1–కి రూ.	5–0–0
2 పేటలు ,,	14–0–0	2 పేటలు ,,	10–0–0
3 పేటలు ,,	21–0–0	వి. పి. ఖర్చులు	0–8–0
4 పేటలు ,,	28–0–0		

మా చక్కని బొమ్మల క్యాటలాగు ఉచితము.

మీరు వ్రాయు ఆర్డరు జాబులయందు 'ఆంధ్రభూమి' పేరు నుదహరించిన నాధరలమీద రూపాయకు ఒక అణా వంతున తగ్గించబడును.

టి. సి. నాగలింగప్ప అండు కంపెని,

280, వాల్టాక్సురోడ్, పార్కుటవున్ పోస్టు, మదరాసు.

ఏజంట్సు:—గుప్తా అండ్ కో, మెయిన్‌రోడ్, కాకినాడ.